

I października 1924 r.

URZĄD PATENTOWY

4611 3/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

No 198.

Władysław Piotr Kłobukowski,
Warszawa (Polska).

Kl. 30i2.

A611

Komora dezynfekcyjna parowa.

Zgłoszono: 9 sierpnia 1919 r.

Udzielono: 23 maja 1924 r.

W komorach dezynfekcyjnych parowych pod ciśnieniem, osadzonych bezpośrednio na kotle przeprowadzają parę do komory przewodem rurowym zewnętrznym, w którym pomimo izolacji są znaczne straty ciepła i skraplająca się para, dostając się w nadmiernej ilości do komory, ujemnie wpływa na przebieg dezynfekcji. Nadto komory umieszczone na podwoziu przymocowują bezpośrednio do ścian kotła lub komory, co przy przewożeniu komory, wskutek wstrząśnięć, ujemnie wpływa na szczelność ścian w miejscach przymocowania.

Wynalazek opisany ma na celu usunięcie niedogodności, a mianowicie:

wprowadzenie pary bezpośrednio z kotła przewodem wewnątrz komory umieszczonym, kierowanie pary do wnętrza lub nazewnątrz komory i umo-

cowanie komory na podwoziu bez przymocowania do ścian kotła.

Rysunek przedstawia:

- na fig. 1 przekrój podłużny komory na podwoziu,
 „ „ 2 przekrój poprzeczny komory na podwoziu,
 „ „ 3 przekrój poprzeczny komory na podmurowaniu,
 „ „ 4 przekrój podłużny komory na podmurowaniu dwustronnie otwieranej,
 „ „ 5 przekrój poprzeczny komory na fig. 4,
 „ „ 6 przekrój poprzeczny zamknięcia przewodu parowego.

W komorze dezynfekcyjnej 1 umieszczonej bezpośrednio na kotle parowym zamkniętym 2, z paleniskiem 3, rusztem 4, popielnikiem 5, kanałem 6, odprowadza-

jącym spaliny do komina 7, przewody 8 lub 9 doprowadzają parę z kotła w obrębie komory, wobec czego unika się zupełnie w przewodach strat ciepła na zewnątrz. Komora zatem prędzej się nagrzewa, a przy zmniejszonej ilości porywanej pary skroplonej przedmioty dezynfekowane są suchsze i czas dezynfekcji jest krótszy.

Przewód parowy może mieć dowolną formę, jakto niektóre przykłady pokazują. Na fig. 3 przedstawiony jest przewód szeroki spłaszczony 10 na ścianie komory, albo para odprowadza się przewodami 8 i 9 albo rurą pod komorą w kotle umieszczoną 11 połączoną z przewodem 9. W komorach o drzwiach z każdego końca przewody 12 prowadzą się po bocznych ścianach komory fig. 4 i 5.

Rura 13 posiada otwory na swej długości w celu równomiernego rozprzawienia pary.

Aby mieć możliwość dowolnego wpuśczenia pary do komory lub wypuszczania jej z kotła na zewnątrz umieszcza się kurek 14 fig. 6 z kluczem dwudrogowym, tak że przy obrocie 180° kierować można parę albo z kotła do komory, albo odgałęzieniem 13 z kotła na zewnątrz komory.

W celu trwałego umocowania komory na podwoziu, umocowuje się ją zapomocą wieszaków 16, których jedne końce

łączą się z ramą 17 podwozia, podczas gdy drugie ze ścianą paleniska 3 lub kanału dymowego 6, lub też przeciąga się wieszaki 18 pod nimi. Z wierzchu zaś przyciska się komorę do ramy podwozia obręczami 19. Tym sposobem komora jest zupełnie trwale przytwierdzona do podwozia a przy ruchu kołowym ani kocioł, ani komora nie narażają się na uszkodzenie ścian i ich szczelność.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Komora dezynfekcyjna bezpośrednio osadzona na kotle parowym pod ciśnieniem, tem znamienna, że para z kotła przeprowadza się bezpośrednio przewodem lub przewodami wewnątrz komory.

2. Komora dezynfekcyjna wg. zastrz. 1, tem znamienna, że w wewnętrznym przewodzie parowym umieszcza się kurek lub zawór, pozwalający kierować parę do wnętrza komory lub na zewnątrz.

3. Komora dezynfekcyjna wg. zastrz. 1, tem znamienna, że umocowuje się ją na podwoziu zapomocą wieszaków przyumocowanych do podwozia i do paleniska, względnie kanału spalinowego lub pod ich spodem, z wierzchu zaś, zapomocą obręczy opasujących komorę z wierzchu i przytwierdzonych do ramy podwozia.

Fig.1.

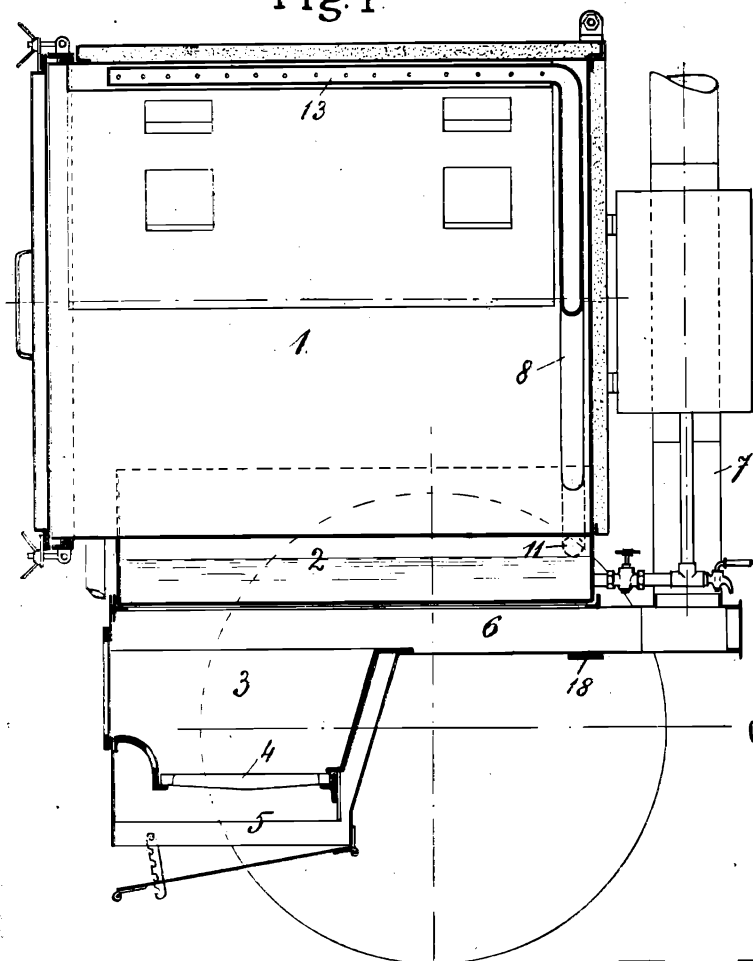

Fig.2.

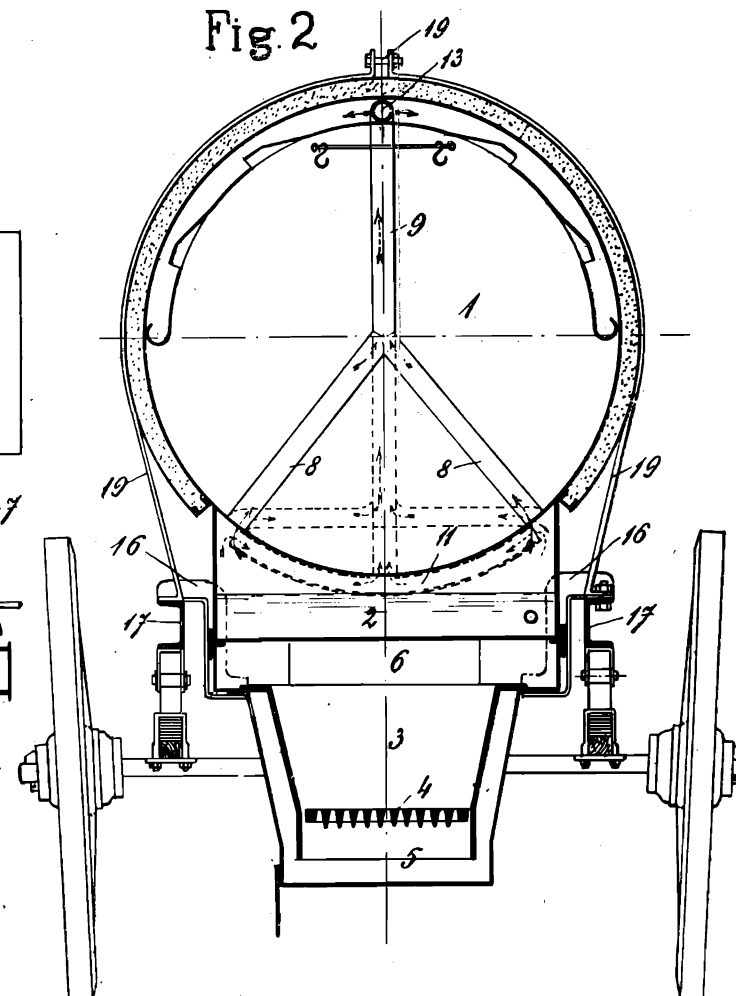

Fig.3.

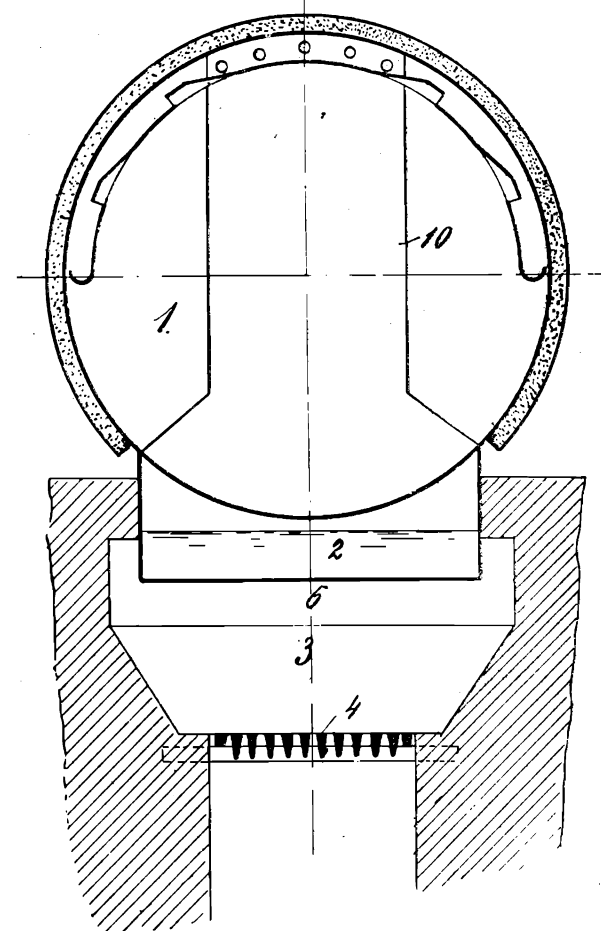

Fig.4.

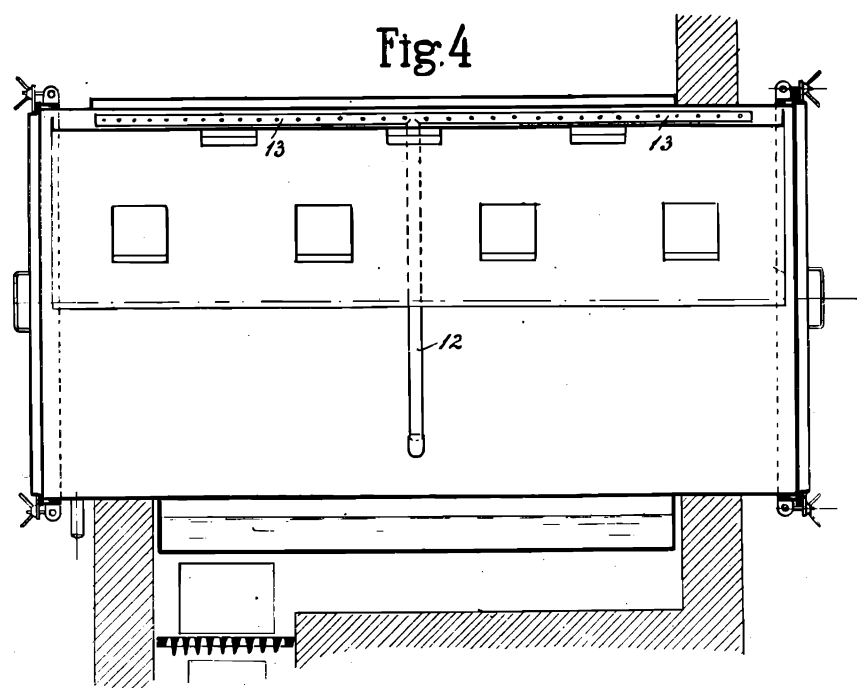

Fig.5.

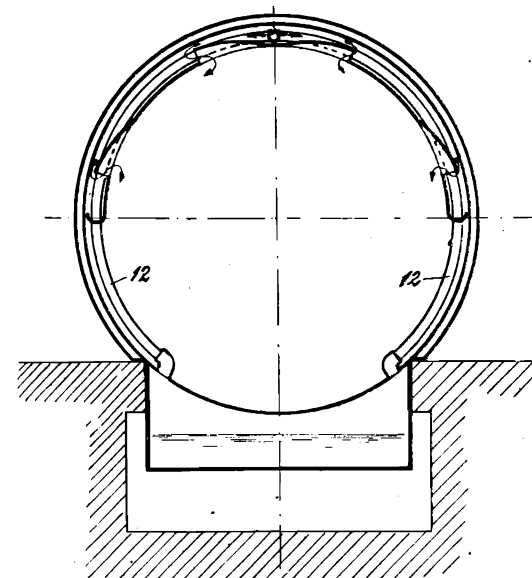

Fig. 6.

